

CHP'nin Toplumsal Mutabakat Arayışı

İçeriği Yazan: [Mehmet ÇAĞIRICI](#) [1] Zaman: Salı, 12/06/2012 - 14:58

Yazar: Mehmet ÇAĞIRICI

Yazının Yazıldığı Tarih: 12.06.2012

Geçtiğimiz hafta ana muhalefet partisi CHP ve onun genel Başkanı Sayın Kemal Kılıçdaroğlu "Kürt Sorunu" na çözüm arayışları temelinde bir "Toplumsal Mutabakat Komisyonu" kurulması önerisinde bulundu. Meclis Başkanı Sayın Cemil Çiçek'e sunulan bu öneri AKP ve BDP tarafından olumlu karşılanırken, MHP öneriyi reddetti.

İstanbul Milletvekili Sezgin Tanrıkulu ile birlikte CHP Adana Milletvekili Faruk Loğoğlu, Kürt sorununun Meclis çatısı altında çözülmesi için "Toplumsal Mutabakat Komisyonu" kurulması önerisini Meclis Başkanı Cemil Çiçek'e sundu. Loğoğlu ve Tanrıkulu Meclis Başkanı Çiçek ile görüşmelerinin ardından düzenledikleri basın toplantısında Kürt sorununun bütün boyutlarıyla mecliste çözümü için önerilerini sunduklarını belirttiler.

Bu öneriye ilk olumlu yanıt Başbakan ve AK Parti Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan'dan gelmiş ve iki genel başkan çarşamba günü görüşme kararı almıştı. Fakat 5 Haziran Salı günü grup toplantısında MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, CHP'nin Kürt sorununun çözümüne ilişkin "Toplumsal Mutabakat Komisyonu" kurulması ile ilgili görüşme talebine olumsuz yanıt verdi.

İki büyük partinin liderinin uzun aradan sonra bir araya geldiği buluşmada CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, Kürt sorununun çözümü için partisinin hazırladığı, kamuoyuna açıklanmayan 10 maddelik paketi, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a sundu. Gözlerin çevrildiği zirveden, 'toplumsal uzlaşma sağlanması için komisyon kurulması' kararı çıktı. Ancak bu yöntemin hayata geçebilmesi için "MHP'nin de destek vermesi" gerektiği vurgulandı. MHP ise istenen desteği vermedi. Böylece CHP'nin bu girişimi de başarısız kalmış oldu.

Türkiye'nin ulusal kurtuluş mücadelesinin önderi ve T.C. kurucusu büyük lider M. Kemal Atatürk'ün partisi CHP, ülkenin kangren olmuş bir sorununa çözüm arayışında, acaba bilerek mi yoksa bilmeden mi, büyük bir **hata** ile başladı. CHP'nin bu hatası, "Terör" sorunu ile "Kürt Sorunu " denen sorunu birbirleriyle karıştırmasıydı.

Bir ana muhalefet partisi olarak CHP "Terör" sorunu ile "Kürt Sorunu " denen sorunu mutlaka birbirinden ayırması gerekirdi. Çünkü cumhuriyeti kuran bir parti olarak CHP, cumhuriyetin kuruluş yıllarından itibaren "Kürt Sorunu" denen sorunla çeşitli biçimlerde karşı karşıya kalmıştı. Şeyh Sait isyanı, Dersim isyanı, Ağrı isyanı vs. gibi cumhuriyet tarihi bir dizi Kürt isyanları ile doluydu ve bu isyanların olduğu dönemlerde iktidarda olan parti CHP idi. İsyanların koşullarını ve nedenlerini en iyi onun bilmesi gerekmez mi?

Toplumsal bir sorunun çözümünün ilk ve temel koşulu, o sorunun tanımlanması ve doğru teşhis edilmesidir. Eğer CHP samimi olarak ulusal çapta bir toplumsal sorunun çözümünün arayışı içinde ise, o zaman bu partinin ilk yapması gereken işi, o sorunu kamuoyunda sadece adını söylemekle yetinmez, sorunun kendisini, niteliklerini, aktörlerini ve nedenlerini ortaya kor, kendince uygun

bulduğu çözüm yol ve yöntemlerini kamuoyu ile açıkça paylaşırdı. Bir konuda toplumsal uzlaşma ancak herkesin veya halkın büyük bir çoğunluğunun aynı fikirde birleşmesiyle olanaklıdır. Ama kamuoyu tarafından bilinmeyen, tartışılmayan bir fikirde nasıl birleşilebilir ve ulusal olarak uzlaşma sağlana bilir ki?

Bu konudaki eleştirilere bazı CHP'li sorumlular, "Biz işin sadece usul yönüne" önem verdik diyorlar. Onlara göre, tıpkı yeni anayasa yazımı için mecliste oluşturulan uzlaşma komisyonunun çalışması gibi, konunun içeriği kamuoyuna kapalı kapılar arkasında yürütülmüsi gerekirmiş! Bu yöntemin esası, konunun içeriğinin **sadece** mecliste komisyon üyeleri milletvekilleri tarafından tartışılıp uzlaşmaya varılmasını sağlamaktır. Bütün bir toplumu ilgilendiren temel konularda bu kadar dar alanda paslaşarak gol atmak mümkün mü?

Belki mümkün ama böyle demokrasi olur mu? Bir tartışmada usul elbette önemlidir. Fakat ondan önemlisi içeriktir. Çünkü sonuçta metin haline gelecek, alınacak karar ve hükümler içerik olarak herkes için geçerli olacaktır. Usul ise herkes için geçerli bir karar veya yargının oluşmasına yardımcı olan sadece bir araçtır. O halde doğru, saydam ve demokratik bir sonuç alacak tartışma, ancak içeriğin kamuoyunda geniş bir tartışılmasının yapılmasıyla, partiler arası ikili görüşmelerle bir uzlaşmaya varılmasıyla daha sonra da uzlaşmaya varılan konuların somut bir hükme, metne bağlanması için meclise, uzlaşma komisyonuna havale edilmesiyle mümkündür!

Yani ilke olarak bir tartışmada usul önemlidir, fakat içerik çok daha önemlidir. Çünkü her tartışmanın sonucunu belirleyen usul değil içeriktir.

Eğer CHP bütün Türkiye'yi ilgilendiren yakıcı bir sorunda toplumsal uzlaşma arıyor ise, o zaman Atatürk'ün partisinin bu konuda, şimdiye kadar olan kamuoyundaki tartışmaları değerlendirerek tam bir uzlaşma olmadığını önceden görmesi ve bilmesi gerekirdi. Bu konuda zaten şimdiye kadar ulusal bir mutabakat olsaydı bu sorun bu derece kangren olmaz, şimdiye değin çoktan çözülebilirdi.

Kanımca, Türkiye'de "Kürt Sorun" denen sorunda henüz tam, net ve berrak bir toplumsal ve siyasi bir algı ve bilinç oluşmamıştır. Bunun nedeni bu konuda kamuoyunda egemen olan kavram ve kafa karışıklığıdır. Özellikle emperyalist işbirlikçisi holdingci büyük basın, Soros destekli TESEV gibi uzaktan kumandalı sosyolojik araştırma kuruluşları, PKK, BDP ve diğer etnik temelde şoven milliyetçi Kürt kuruluşları, bazı dünyadan habersiz solcu ve sosyalist parti ve örgütler vs. yanlış ve dogmatik teori ve tezlerle, kara propagandalarla, bilgi kirliliği ve dezenformasyonları ile yeterince halkın kafasını karıştırmış durumdadır.

Evet, ülkemizin siyasal yaşamında bu konuda büyük bir kargaşa ve bulanıklık egemidir. Bu kafa karışıklığı en başta "Terör" sorunu ile "Kürt Sorunu" denen sorunu birbiriyle özdeşleştirme ile başlıyor; "Demokrasi", "İnsan hakları", "Eşitlik" gibi kavramlarla "Kürt" kökenli yurttaşların sosyal ve siyasi durumu istismar ediliyor.

Kavram ve kafa karışıklığının nedeni; halkımızın büyük bir çoğunluğunun ülkemizde teorik olarak, arzu ve istek olarak gerçek bir "demokrasi", "eşitlik" ve "özgürlükler" den yana olması; fakat somut uygulanan siyasi pratikte ise ülkemizde etnik bir halk grubu olan "Kürt" kökenli yurttaşlara demokrasi kavramı altında "eşit" hakların ve "özgürlükler" nasıl ve hangi biçimde tanınacağını bir türlü anlaşılmamasıdır! İşin içine bir de terör girince olay büsbütün içinden çıkılmaz hale gelmekte, sorunun teşhisinde ve tedavisinde her kafadan bir ses çıkmaktadır.

Öncelikle "Terör" sorunu ile "Kürt sorunu " denen sorunların kesin ve kalın çizgilerle mutlaka birbirinden ayrılmalı şarttır.

Terör, amacı ne olursa olsun, mücadele ile uzaktan yakından alakası olmayan masum insanları hedef olan bir siyasi şiddet aracıdır. Terör aslında, belli bir amacı olan bir siyasi grubun, demokratik yollardan asla elde edemeyeceği hedefine ulaşmak için halka karşı, masum insanlara karşı, korku ve dehşet uyandırıp kendi taleplerine rıza göstermelerini sağlamak için barbarca şiddet uygulayan bir psikolojik operasyondur. Terörün enerjisi ve motivasyonu, amacına terörle, şiddetle ulaşma **umududur**. Halkın ve onu temsil edenlerin yılgınlığı, karasızlığı, taviz kârlılığı, onun muhatap alınıp

onunla müzakere edilmesi vs. hep teröriste umut ve cesaret veren, dolayısı ile terörün devamına neden olan siyasi durumlardır.

Kısaca, terör demokrasinin can düşmanıdır. Çünkü demokrasi özgür bir ortamda eşit koşullarda çeşitli fikir ve çözüm önerilerinin uygarca birbirleriyle yarışmasıdır. Hâlbuki terör; her türlü özgür ortamı geçersiz kılan, uygar ve barışçı her türlü fikre, gerekçelere ve argümana eşit hak ve şans tanımayan, başta yaşama hakkı olmak üzere insan haklarına şantaj yapan, saldıran bir siyasi ve psikolojik yöntemdir.

Türkiye’de terör sorunu 12 Eylül 1980 faşist askeri darbesinin yarattığı koşullarda başlamıştır. 12 Eylül 1980 darbesi ülkede demokrasiyi çiğnemiş, özgürlükleri kısıtlamış, özellikle Kürt kökenli yurttaşlarımızın kültürel haklarını gasp etmiştir. Kürtçeyi yasaklamış; “Kürt” kökenli halk grubunu resmen inkâr etmiş; binlerce, sendikacı, öğrenci, işçi ve yurtsever ilericileri, solcuları ve ülkücüleri hapslere atmış, işkencelerden geçirmiştir. 12 Eylül 1980 darbesini de “Bizim çocuklar başardı” ifadesinin de somutlaştırdığı gibi ABD emperyalizminin tezgâhladığı artık herkesin malumudur.

Terör sorununu emperyalizm ülkemiz Türkiye’yi yıpratmak, durmadan kanatmak, ulusal birliğini ve toplumsal huzurunu sürekli bozmak için kullanmaktadır. Onu madden ve manen desteklemektedir.

Terör, ülkemizin binlerce genç evladının yaşamını yitirmesine, sakat kalmasına, çocuklarının yetim ve eşlerinin dul olmasının nedenidir. Terör milyarlarca dolar ekonomik ve mali zarar neden olmuştur. Terör bütün ülkede olduğu gibi özellikle vatanın Doğu ve Güneydoğu bölgesinde can ve mal güvenliğini, huzuru, özgürlüğü sürekli tehdit eden en büyük bir baş belasıdır.

Öte yandan adına bugün kamuoyu tartışmalarında “Kürt sorunu” denen, fakat esasında Kürt kökenli yurttaşların yoğunlukla yaşadığı Doğu ve Güneydoğu bölgesinde, büyük toprak ağalığına, tarikat ve cemaat kültürüne dayanan feodal ilişkilerin neden olduğu **bölgesel geri kalmışlık sorunu** da **ülkemizin bir gerçeğidir**. Kapitalizmin egemen olduğu ülkemizde özellikle ülkenin batı ve sahil bölgeleri, kapitalizmin dengesiz ve eşitsiz gelişim çizgisi gereği, feodal ilişkilerin egemen olduğu Doğu ve Güneydoğu bölgesine göre daha fazla gelişmiş, modern bir yapı arz etmektedir. Bölgeler arası bu gelişmişlik farkı ülkenin ekonomik, sosyal ve siyasi yaşamına da yansımakta, özellikle geri kalmışlıktan doğrudan etkilenen Kürt kökenli yurttaşlarımız kendilerini, Cumhuriyet Türkiye’sinin üvey yurttaşları gibi hissetmelerine neden olmaktadır. Üstüne üstlük cumhuriyet tarihi boyunca, emperyalizmin tahrik ve teşvikleriyle oluşan Kürt isyanları nedeniyle hükümetlerin Kürt halk grubu üzerindeki kültürel baskılarının artması, örneğin 12 Eylül 1980 faşist darbesinin Kürtçeyi yasaklaması bu sorunun üzerine tuz ve biber ekmiştir.

Terör sorunu ile feodal ilişkilere dayanan ve adına “Kürt Sorunu” denen **bölgesel geri kalmışlık sorunu** arasındaki **tek bağlantı**, PKK terörünün bu geri kalmışlık sorununu sömürmesidir. PKK kendisine militan devşirmesi için ideolojik olarak bölgenin ağalarının yanında maraba ve yanaşma olarak çalışan, özgürlüğü olmayan, seçimlerde oyunu ağa ve adaylarına vermek zorunda kalan, feodal geleneklerin esiri, kan ve namus davası gütmek zorunda bırakılan, açlık ve yoksullukla çırpınan topraksız köylülerin veya yarı köle tarım işçilerinin, özellikle Kürt gençlerinin bu sosyal durumunu istismar etmektedir.

Terör sorunu acildir ve derhal çözülmesi gerekmektedir. Teröre son vermenin en etkin silahı yine şiddettir. Ancak bu şiddet, devlet şiddeti, meşru ve hukuki gerekçesi olan şiddettir. Terörle mücadelede temel sorun, devletin polisi, askeri meşru ve hukuki kurallara uymak zorunda iken, teröristin bu kurallara uymak durumunda olmamasıdır. Terör masum insanlara ve devletin meşru silahlı güçlerine karşı her türlü kallesçe yöntemleri, vur kaç taktikleri uygulamakta serbesttir, ama askerin polisin eli-kolu hukukla yasa ile bağlıdır.

Şiddet bağlamında demokratik bir hukuk devletinin ana karakteristiği, toplumda şiddetin sadece ve sadece **devletin TEKELİNDE** olmasıdır. Devletin dışında her türlü şiddet eylemi gayri meşrudur ve bu türlü şiddet eylemlerinin devletin cezalandırdığı bir eylem olmak zorundadır.

Terör ile mücadele devletin normal ve basit kriminal şiddetle olan mücadelesinden çok farklıdır.

Çünkü terör sistematik, yoğun, örgütlü, belli bir siyasal ve ideolojik amaca yönelik bir şiddet unsurudur. Bu nedenle terörle mücadelede olağan değil olağanüstü araç, yöntem ve önlemler gereklidir. Bu bağlamda siyasal irade ve kararlılık, özellikle hükümetin terörle mücadele stratejisi ve politikası çok büyük ve belirleyici bir önem taşımaktadır.

Türkiye PKK terörüne karşı son on yıldır AKP iktidarında yeterli ve gerekli önlemleri almamıştır. Terör sadece asker ve polise havale edilmiştir. Bugün Türk silahlı kuvvetleri hukuki ve yasal olarak yetersiz yetkilerle, eksik donanım ve her şeyden önce siyasal iradenin ve kararlılığın olmadığı bir ortamda kallesçe ve vur-kaç taktiği uygulayan, yurt dışı ve yurt içinden her türlü destek alan terör karşısında başarısız sayılmaktadır. Üstüne üstlük kendi yarattıkları bu durumdan bazıları terörün silahla yenilemeyeceğini, çözümün ancak siyasal olacağını topluma dayatmaktadırlar. Bu arada siyasal çözümünden kasıtları ise terör örgütüne taviz vermekten başka bir şey değildir. Bu resmen teröre teslim olmaktır!

Atalarımız, "Çivi çiviyi söker" der. Ancak terör çivisini sökmesi gereken meşru çivinin mutlaka **avantajlı pozisyona** getirilmesi gerekir. Bu nedenle,

- Teröre destek olan her türlü dış ve iç yardımlara engel olunmalıdır!
- Emperyalizmin terörle olan ilişkisi ortaya konmalıdır, özellikle Büyük Ortadoğu Projesi(BOP) ile terör arasındaki ilişki halka anlatılmalıdır!
- Terörün bataklığı olan Irak'ın Kuzey bölgesindeki PKK'nın üs ve tesisleri kara operasyonlarıyla yok edilerek, kurutulmalıdır!
- Türkiye teröre karşı komşu devletlerin hükümetiyle; özellikle İran la, PKK'ya yardım ve yataklık eden Barzani yönetimiyle değil, Irak merkezi hükümetiyle ve hatta Suriye ile yakın işbirliği yapmalıdır!
- Terörle mücadele Türkiye kendi mili istihbaratına güvenmelidir!
- Terörle mücadele eden ordu ve polisin hukuki ve yasal yetkileri genişletilmelidir!
- Terörle mücadele edenlerin vur-kaç taktiğine uygun yapılanması ve donanım ile kuşatılmalıdır!
- Terörle mücadele edenlere toplum şükran ve takdir duygularını maddi ve manevi olarak her vesile ifade etmelidir!
- İfade ve örgütlenme özgürlüğü önündeki bütün engeller kaldırılmalıdır!
- Ülkede % 10 seçim barajı kaldırılmalıdır!
- Siyasette şiddet içeren, şiddet ve şantaja dayanan bütün yöntemler mutlaka engellenmelidir.
- Vatandaşların kültürel hakları anayasal güvence altına alınmalıdır!

Özetle Türkiye'de terör sorunu siyasal iradenin desteği ve kararlılığı ile askeri ve polisiye önlemlerle ve demokrasinin geliştirilmesiyle acilen çözülmelidir. Türkiye bu sorunu kökünden çözebilecek güce, yeteneğe, bilgi birikimine ve iradeye sahiptir. Yeter ki bu siyasal irade bağımsız olarak kendi kararını kendisi versin!

Kamuoyunda "Kürt Sorunu" olarak adlandırılan feodal ilişkilerden kaynaklanan **bölgesel geri kalmışlık sorununa** gelince bu sorunun çözümü ise **orta** vadede **demokratik bir toprak reformu** ile mümkündür. Fakat bu orta vadede çözülebilecek sorunun **ilk ve ön şartı**, bölgede **terörün kökünün kesinlikle kazanmış olmasıdır**. Bölge halkının can ve mal güvenliği sağlanmadan, devletin bölgede saygınlığı ve otoritesi olmadan böyle bir köklü reformu gerçekleştirmek çok zordur.

Kürt kökenli yurttaşların yoğunlukla yaşadığı, Türkiye'nin Doğu ve Güneydoğu bölgesinde topraksız

köylüyü topraklandırarak, büyük toprak ağalığını, aşiret ve cemaat düzenini köklü bir reformla tasfiye ederek, bölgenin yoksul ve geri bıraktırmış insanlarını özgürlüğe, toplumsal eşitliğe ve refaha kavuşturmak şarttır. Bölgenin hızlı kalkınması için GAP projesinin süratle tamamlanması, sınır ticaretinin serbest bırakılması, gerekli ve yeterli sanayi, tarım ve hayvancılık tesislerinin geliştirilmesi için kamu yatırımlarının gerçekleştirilmeleri şarttır.

Kısaca, terör sorunun "Kürt Sorunu" denen bölgesel geri kalmışlık sorunundan ayrı ele alınması bu iki sorunun **çözüm koşulları ve aşamaları** bakımından olağanüstü önemlidir!

Evet, şimdi CHP'nin Kürt Sorunun çözümü için girişimde bulunduğu "Toplumsal Uzlaşma Komisyon" oluşması konusuna geri dönelim. CHP acaba "Kürt Sorunu" ifadesiyle terör sorunu mu kastetmektedir yoksa feodal ilişkilerden kaynaklanan bölgele geri kalmışlık sorunu mu? Kılıçdaroğlu'nun bu bağlamda sunduğu 10 maddelik paketin içeriği kamuoyuna açıklanmadığından CHP'nin bu konuda net olarak ne düşündüğünü onun bu zamana kadar bu konudaki söylemlerine bakmak gerekiyor: CHP'nin de kafası çok karışık!

Mehmet ÇAĞIRICI

iletisim@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (10/05/2024 - 10:55 tarihinde yazdırıldı):

<http://www.politikadergisi.com/okur-makale/chp%E2%80%99nin-toplumsal-mutabakat-arayisi>

Bağlantılar:

[1] <http://www.politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-cagirici>

[2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>

[3] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>